

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΕ

σκέψεις ενάντια στη σχολική μηχανή από αντιφασιστική σκοπιά - τεύχος 16 - απρίλης/μάης 2014

διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας
autonome antifa 22/2

έκδοση της αντιφασιστικής συνέλευσης
AUTONOME ANTIFA

για ηλεκτρονική επικοινωνία

autonome.antifa@yahoo.com

Παρόλο που η ταινία παίζεται ουσιαστικά όλο το χρόνο, όλοι την θυμούνται πάνω κάτω τέτοια εποχή: **η μεγάλη υπόθεση των πανελληνίων**. Η στιγμή που υποτίθεται περίμεναν οι μαθητές έφτασε. Όλη η πίεση, η βία, τα πρωινά ξυπνήματα, τα φροντιστήρια, τα κυριακάτικα μαθήματα, τα χασμουρητά, όλα καταλήγουν σε μια βδομάδα – που τώρα όλο και κοντοζυγώνει. Η τηλεόραση και οι εφημερίδες έχουν να πουν πολλές ιστορίες με «τις θυσίες των μαθητών», «τις προσπάθειές τους» και διάφορα άλλα συναφή. Όμως μένουν πάντα με το στόμα ανοιχτό μπροστά στους μαθητές που λιποθυμούν μέσα στις αίθουσες, που παθαίνουν νευρικές κρίσεις, που καταρρέουν. «Μείνανε άφωνοι στην κοινωνία του Αγρινίου» όταν μαθητής μαχαίρωσε τη μάνα του μέχρι θανάτου επειδή του είπε να κλείσει την τηλεόραση και να πάει να κοιμηθεί. Κανείς δεν αναρωτήθηκε –γιατί δεν ήθελε να αναρωτηθεί- τί άλλα είχαν προηγηθεί μεταξύ των δύο (εκπαιδευτικών) γονιών και του παιδιού αυτού. Τί άλλα είχαν γίνει μέσα σε όλα αυτά τα χρόνια που ο μαθητής «προστομαζόταν για τις εξετάσεις»...

Η πίεση και η βία που υφίστανται οι μαθητές στα χρόνια που

προηγούνται των πανελληνίων είναι μία σταθερή διαδικασία, σε βαθμό που να θεωρούνται αναπόσπαστο κομμάτι των εξετάσεων. Έτσι μετά οι γονείς μπορούν να πάνε με καμάρι στην δουλειά και να μιλάνε με τα αφεντικά τους για την απόδοση των βλασταριών τους. Όσο για αυτούς που δεν πέτυχαν, γι' αυτούς δεν μιλάει –και δεν ακούει- κανένας. Κανείς δεν μαθαίνει τί ιστορίες ξετυλίγονται πίσω από τις κλειστές πόρτες τις αποτυχίας. Όπως κανείς δεν άκουσε για τους έλληνες που μετανάστευσαν στην Αμέρিকা και αντί να πλουτίσουν γύρισαν χρόνια μετά εξουθενωμένοι και κουρελήδες. Τις ιστορίες «αποτυχίας» δεν τις γουστάρει κανείς. Η αποτυχία όμως είναι κάτι σχετικό, και αν απέτυχε κανείς στο στόχο που είχαν βάλει άλλοι για εκείνον- ε, δεν πειράζει και τόσο. Αν ο στόχος ήταν να καταλήξει με νευρικό κλονισμό, ούτε κι αυτό πειράζει. Και αν κάποια στιγμή του πουν για διακοσιοστή φορά να κλείσει την τηλεόραση και να πάει για ύπνο, δε χρειάζεται να τραβήξει το μαχαίρι από το συρτάρι της κουζίνας. Μπορεί να πει στη μαμάκα και τον μπαμπάκα του να το βουλώσουν και να πάνε να γαμηθούν. Θυμηθείτε μας –είναι πολύ ανακουφιστικό και μετά δε θα έχετε τραβήγματα...

πόσο απέχει ο δεκέμβρης του '08 απ' τον μάιο του '09; στο χρόνο, μόλις πέντε μήνες. Στη συλλογική μας μνήμη απ' την άλητη, η απόσταση μακραίνει... κι όμως, μέσα σε αυτούς τους πέντε μήνες συνέβησαν δύο εξεγέρσεις! όχι μόνο η «γνωστή», εκείνη που ακολούθησε τη δολοφονία του γρηγορόπουλου. Αλλά και μια λιγότερο γνωστή: **η εξέγερση των μεταναστών εργατών στο κέντρο της Αθήνας τον μάιο του 2009**. Αφορμή για τούτη ένας αστυνομικός έλεγχος σε μετανάστες όπου μπάτσος έσκισε το κοράνι που κουβαλούσε στην τσέπη του ένας μουσουλμάνος εργάτης. Ακολούθησε χαμός όπως καταλαβαίνουμε και απ' τη φωτογραφία. Με τη διαφορά πως οι μετανάστες ήταν μόνοι, εντελώς μόνοι απέναντι στους μπάτσους τούτη τη δεύτερη φορά.

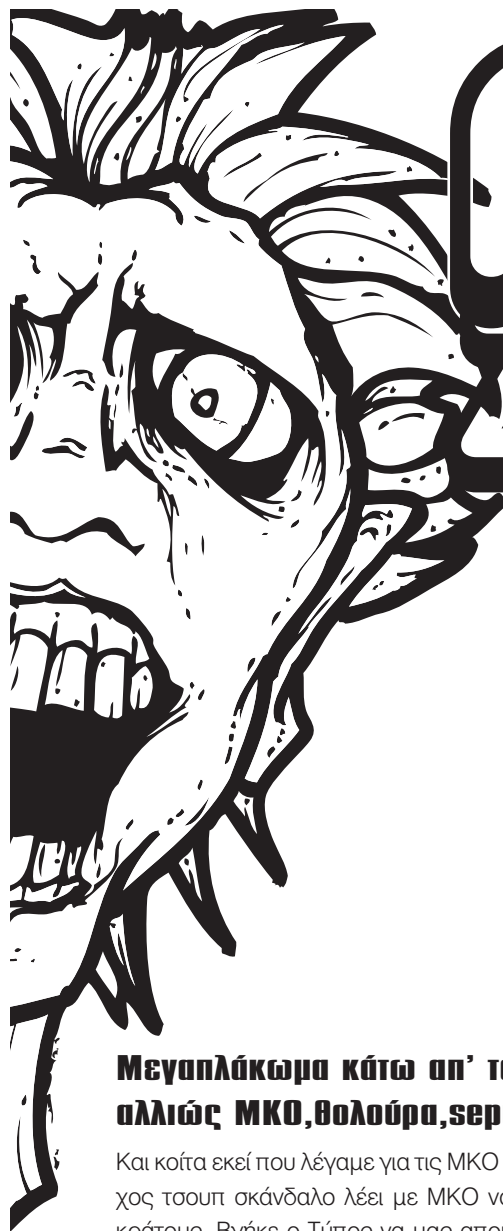
Η συλλογική μας μνήμη εξακολουθεί να πάσχει απ' την απουσία σύνδεσης ανάμεσα στις δύο εξεγέρσεις. Απ' τη μια ξεκινάμε πως παρόντες στην εξέγερση του δεκέμβρη του '08 δεν ήταν μόνο μαθητές αλλιά και μετανάστες, που βγήκαν στους δρόμους για τους ίδιους ακριβώς λόγους που ξέσπασαν και τον μάιο: ενάντια στην αστυνομική βία και καταπίεση που έχουν βιώσει στο πετσί τους σ' αυτή τη χώρα. Απ' την άλητη, παραβλέπουμε πως υπήρξαν κάποιοι που συνέδεσαν τις δύο αυτές εξεγέρσεις. Ήταν οι ειδικοί της τάξης και της ασφάλειας που και στο δεκέμβρη και στον μάι είδαν τι μπορεί να γεννήσει η πολιτική του φασισμού και ανησύχησαν σφόδρα. Εξ ου και προχώρησαν σε πράξεις συγκεκριμένες: ακόμα περισσότεροι μπάτσοι στους δρόμους, ακόμα περισσότεροι μπάτσοι στα σχολεία, και για τους μετανάστες του κέντρου της Αθήνας σχέδιο «Άγιος Παντελεήμονας και χρυσή αυγή» -εκτός απ' όλα τ' άλητα. και λοιπών θυμόμαστε. θυμόμαστε πως ο μάις δεν απέχει πολύ απ' τον δεκέμβρη. ειδικά όπως όπως ήλεια και μια ρίμα «θρηνούν μανάδες και πού να ξεποστάνεις όταν στη μνήμη σου μακραίνουν οι αποστάσεις...».

τα καρτέ
της μνήμης

2009

ΡΙΛΛΕΤ ΖΟΟ

Μεγαπλάκωμα κάτω απ' το χαλάκι ή αλλιώς ΜΚΟ, θολούρα, sepultura . . . ○

Και κοίτα εκεί που λέγαμε για τις ΜΚΟ στο προηγούμενο τεύχος τσουπ σκάνδαλο λέει με ΜΚΟ να τρώνε τα λεφτά του κράτους. Βγήκε ο Τύπος να μας αποκαλύψει την διαφθορά και να σου τα εκατομμύρια και να σου οι σπατάλες. Μόνο που μας φαίνεται κάπως μισή αυτή η αλήθεια. Γιατί πρώτον

το κράτος δεν δίνει λεφτά όπου να' ναι και όπως να' ναι. Οι ΜΚΟ έχουνε να φέρουν εις πέρας δουλειές που είναι αρκετά σημαντικές. Κάποιες απ' αυτές είναι η καταγραφή αστέγων στο κέντρο της Αθήνας, η πρόσληψη εργατών με πολύ χαμηλό μισθό και η ενοικίασή τους σε αφεντικά. Επίσης είναι η αποστολή πρακτόρων στο εξωτερικό με πρόσχημα την «βοήθεια στον τρίτο κόσμο». Άρα δικαιολογείται η εισροή ζεστού κρατικού χρήματος. Και εδώ που κάνουν μπάσιμο οι πρακτοράντζες φτάνουμε και στο δεύτερο. Ότι δηλαδή **η συγκυρία που συμβαίνουν αυτές οι αποκαλύψεις είναι τέτοια που βρίσκει κομμάτια των αφεντικών να πλακώνονται**. Η περίπτωση της Χρυσής Αυγής, οι ανακατατάξεις στο προσωπικό υψηλόβαθμων στελεχών της αστυνομίας και ο έλεγχος της πρέζας με το ποιος θα τρώει από τις ΜΚΟ είναι κομμάτι μιας διαδικασίας. Του πλακώματος των ντόπιων αφεντικών στο ποιος θα φάει από μια πίτα που όλο και συρρικνώνεται.

Do u know

“enstolos pirinas?”

Καραβανάδες θεατές στους ολυμπιακούς του Λονδίνου. Ακόμα και στην Βραζιλία με πολιτικά να τους φανταστείς πάλι σκατά είναι.

Είσαι αστυνομικός, караβανάς και γενικώς καθίκι με στολή και θες να πας στο μουντιάλ στην Βραζιλία; Θες να πάρεις το καινούριο playstation βρε αδερφέ και δεν θες να χαλάσεις την καβάτζα; Το ΣτΕ σου δίνει την λύση! **Αντιου-νταγματικό λέει το κόψιμο των μισθών στον -προσέξτε- «ένστολο πυρήνα του κράτους»**. Με αυτή την αιτιολόγηση το ελληνικό κράτος, ενώ έχει 2 δις τρέχον χρέος από καθυστερήσεις σε συντάξεις, πληρωμές κλπ, επιλέγει να κάνει ξεκάθαρο το ποιοί θα αναλάβουν το μέλλον αυτού του τόπου. Απλά πράγματα ρε μάγκες.

Η πρόληψη σώζει ζωές...πιθανότητα ..

Η διπλή μαστεκτομή για την Αντζελίνα Τζολί δεν ήταν αρκετή. Σειρά έχει όπως δήλωσε η ίδια και η αφαίρεση των ωοθηκών για να μειωθεί λέει η πιθανότητα που έχει να αναπτύξει στο μέλλον καρκίνο του μαστού ή των ωοθηκών μιας και διαπιστώθηκε πως φέρει ένα είδος “ελαττωματικών” γονιδίων. Η αλήθεια είναι πως οι εκκεντρικότητες των σταρ δεν μας πολυαφορούν, όμως αυτή τη φορά δεν πρόκειται απλώς για κάτι τέτοιο. Τα γονίδια, μαζί μ' ένα συνονθύλευμα στατιστικών που το μόνο που δίνουν είναι ένα θολό τοπίο από μεγάλες, μικρές και μικρότερες πιθανότητες εμφάνισης κάποιας ασθένειας, είναι όπως φαίνεται η καινούρια

βίβλος των γιατρών στον τομέα της πρόληψης. Το μόνο σίγουρο από όλα αυτά είναι πως οι γιατροί δε διστάζουν να μετατρέψουν **υγείς ανθρώπους σε ασθενείς με κριτήρια ευγονικής** και μάλιστα να προτείνουν σοβαρές επεμβάσεις όπως οι παραπάνω ως “προληπτικές θεραπείες” για να μειώσουν όπως λένε και όχι να εξαλείψουν την πιθανότητα εμφάνισης της ασθένειας. Μα είναι σοβαροί;

Αόρατοι γύρος...χάσαμε τον αριθμό ..

Τις περισσότερες φορές που μαθαίνουμε για **οργανωμένες προσπάθειες μεταναστών ενάντια στην υποτίμησή τους** είναι ας το πούμε ξόφαλτσα. Είναι βασικό αυτό. Να εμφανίζονται τέτοιες διεργασίες στο εσωτερικό της ελληνικής κοινωνίας όσο λιγότερο γίνεται και όταν εμφανίζονται να παρουσιάζονται στον Τύπο πασαλειμμένες με τον γνωστό τρόπο της αριστερής σπέκουλας.

Συγκεντρώσεις όπως αυτή που οργάνωσαν μετανάστες εργάτες στην Μανωλάδα στις 15-3-14 θέτοντας τα ζητήματα των συνθηκών εργασίας και διαβίωσης τους, στον ίδιο τόπο που τα αφεντικά τους πέρσι τους ρίχνανε σφαίρες στο ψαχνό, είναι βαρύ πράγμα. Είναι βαρύ και για τα αφεντικά τους να βλέπουν ξανά τους εργάτες τους να μην είναι διατεθειμένοι να τα προσπεράσουν όλα στο τσάμπα. Είναι βαρύ επίσης για την αριστερά που γκρινιάζει συνέχεια ότι οι μετανάστες δεν έχουν συνείδηση και δεν οργανώνονται στις δομές της. Ε και λογικό γιατί άμα λες ότι ταξικός αγώνας είναι μια διαδρομή των 45 λεπτών στο κέντρο της Αθήνας ενώ οι μετανάστες διεκδικούν τα δεδουλευμένα σε συνθήκες που η εποπτεία γίνεται με καραμπίνες, ε έχεις θέμα.

antifa chat

● Prosoxi anagnwstes!

Opos tha paratrisate, se auto to chat kanenas den vrizei kanenan, oloi ferontai stous sunomilites tous sxedon anthrwpina, oloi vriskontai entos thematos kai sxedon oloi sumfonoun. Opote auto to chat einai profanws pseftiko, alli mia ipouli prospatheia twv antifadwn na perasoun tis anthellinikes tous aporseis, sas to leme na to kserete!

tremei_to_fillokardi_m: ρε σεις, τι σκηνικό είναι αυτό που έχει στηθεί στην Ουκρανία; Δεν μπορώ να βγάλω άκρη, αλλά τα πλάνα που παίζουν στην TV σε κάνουν να τρέμεις! Ευτυχώς που είναι μακριά...

xXpatriotisXx: ας μην το παρακάνουμε με την υπερβολή. Κανένας λόγος ανησυχίας δεν συντρέχει. Τα πράγματα είναι απλά: Οι Ρώσοι ολιγάρχες νομίζουν πως μπορούν να εκδικηθούν για την ήττα τους στον ψυχρό πόλεμο, αναβιώνοντας τον. Αυτό που ξεχνούν όμως, είναι ότι τότε η Δύση τους έβαλε στη θέση τους και τώρα δεν θα δυσκολευτεί να το ξανακάνει. Εσύ γιατί σπέρνεις τον πανικό; Μια χαρά δεν ήταν τότε; Η Ελλάδα μας να φιγουράρει στα παγκόσμια πρωτοσέλιδα κι εμείς, υπερήφανοι για την καταγωγή μας, να ζούμε όπως πάντα ονειρευόμασταν!

lemospokaizemataei: εντάξει, ότι κάθε ρουφιάνος που σέβεται τον εαυτό του δεν θα 'χε τίποτα άλλο να πει παρά γλυκόλογα για εκείνη την εποχή το ξέραμε. Τι καλύτερο για σας άλλωστε; Στρατιωτικές παρελάσεις στις ειδήσεις, ακριβιά αμάξια για όποιον συμπαθούσε τους караβανάδες και τους μπάτσους και κατά τα άλλα από μάχη μηδέν, μόνο κάτι απόηχοι φτάνανε ως εδώ, κι αυτοί θάβονταν κάτω απ' την

ψυχ (και ισοτο

μουσική του ζεστού χρήματος που στέλνανε για τις υπηρεσίες μας τα άλλα κοράκια. Αλλά ότι τέτοια βλακεία κυριαρχεί, που διάφοροι τολμάνε να λένε ότι οι εξελίξεις στον παγκόσμιο χάρτη μοιάζουν με την δεκαετία του '80, αυτό δεν το περίμενα.

tremei_to_fillokardi_m: με συγχωρείς αλλά ο φίλος συνομιλητής θέτει κάποια λογικά επιχειρήματα, ενώ εσύ επιδίωξες σε ύβρεις. Δεν νομίζω πως θα 'ξερες και τίποτα για το θέμα έτσι κι αλλιώς.

lemospokaizemataei: Μάλιστα! Ορίστε τελικά που ο φοβισμένος τηλεθεατής απέχει απ' το να γίνει ένας ευγενέστατος xXpatriotisXx μόνο δυο βήματα. Αρκεί να τον ψήφεις πως όλα θα πάνε καλά και πως το τομαράκι του γι' ακόμη μια φορά θα βγάλει καθαρή. Έλα όμως, που οι καιροί μας δεν είναι τέτοιοι. Γιατί μπορεί οι δημοσιογράφοι της εξωτερικής πολιτικής να πουλάνε το παραμύθι του ψυχρού πολέμου και να γίνεται ανάρπαστο ανάμεσα στους μίζερους πελάτες τους, αλλά αυτό που εξελίσσεται στον κόσμο απ' τη δεκαετία του 1990 κι έπειτα, καμιά σχέση δεν έχει με τις παγωμένες ισορροπίες του '80. Αντίθετα μάλιστα: είναι ένας πόλεμος με τα όλα του! Κι είναι τόσο κοντινός που το περασμένο καλοκαίρι το ελληνικό κράτος έβαλε τα καλά του, του χτύπησε την πόρτα κι αν δεν είχε μπει φρένο απ' τις παγκόσμιες εξελίξεις θα είχε κάνει και θεαματική είσοδο. Αλλά πού να βρεθεί κανείς που να κάνει την σύνδεση ανάμεσα στην παραλίγο εισβολή στη Συρία και την Ουκρανία;

tin_psiloexoume_katsei: ρε συ κι εγώ σκεφτόμουν ακριβώς αυτό! Πώς γίνεται μερικούς μήνες πριν η ίδια γειτονιά να

ρός πόλεμος ρίες για αγρίους)

έχει πάρει φωτιά και τώρα να κάνουν όλοι λες και σβήστηκε το παρελθόν; Παραξενεύτηκα στην αρχή αλλά επειδή δεν ψήνομαι με τις δημοσιογραφικές αναλύσεις, το είπα λίγο παραπάνω και αυτά που βρήκα δεν είναι καθόλου ευχάριστα. Δεν ξέρω αν αυτό εννοούσες όταν έλεγες πως όλα ξεκίνησαν το '90 πάντως από τότε ΗΠΑ και Ρωσία μαζί με τους συμμάχους τους συγκρούονται διαρκώς στο δαχτυλίδι που περιβάλλει την Ευρασία: Αφγανιστάν, Ιράκ, Πακιστάν και όλα τα άλλα είναι απλά κρίκοι στην ίδια αλυσίδα που φτάνει τώρα στην Συρία και την Ουκρανία! Ζοφερά τα πράγματα πάντως...

lemospokaizemataei: έλα κι είχα αρχίσει να πιστεύω ότι μόνο φασίστες κυκλοφορούν εδώ πέρα. Συμφωνώ λοιπόν κι επαυξάνω: Το στοίχημα που παίζεται στην περιοχή που αναφέρεις είναι το εξής: ποιος θα πάρει το πάνω χέρι στον πλανήτη; Θα καταφέρει η Ρωσία να βγει στην θάλασσα και να κυριαρχήσει ή θα της κλείσει μια και καλή τον δρόμο η Αμερική κρατώντας την πρωτιά; Όσες νέες αψιμαχίες κι αν γίνονται, το διακύβευμα δεν αλλάζει. Κι η Ουκρανία δεν αποτελεί εξαίρεση. Απλά ξενίζει γιατί τα ελληνικά ΜΜΕ μας έχουνε μάθει πως μόνο οι Αμερικάνοι ξέρουν να παίρνουν πρωτοβουλίες. Φάνηκε όμως και το καλοκαίρι: τα πράγματα δεν είναι καθόλου έτσι.

SRZ4LIFE: πάντως αν ένα είναι σίγουρο, αυτό είναι πως όποιος έχει κακολογήσει τα κινήματα των πλατειών, τώρα πρέπει να τα πάρει όλα πίσω, αφού απέδειξαν περίτρανα την δυναμική των φιλελεύθερων πολιτών να φέρουν την αλλαγή!

tin_psiloexoume_katsei: άκου εδώ τροπάρι! Γίνονται

συγκρούσεις πλανητικής κλίμακας κι ο άλλος κοιτάει να βγάλει λάδι τους φασίστες που έκαναν μπάχαλα στην Ουκρανία μπας και ψήσει κανέναν ότι στηρίζει αγανακτισμένους, οπότε καλά θα κάνουν κι αυτοί όταν έρθει η ώρα να τον ψηφίσουν. Αλλά δεν είναι αυτό το θέμα μας. Εγώ άλλο θέλω να ξέρω: Όσο σημαντικά κι αν είναι αυτά, δεν είναι όντως μακριά, δεν έχουμε εδώ τα δικά μας προβλήματα; Τους μπάτσους, τους φασίστες... Εμένα αυτά με τρομάζουν περισσότερο.

lemospokaizemataei: κι όμως εγώ σου λέω πως η αλυσίδα που ξεκινάει απ' το Κόσοβο και φτάνει στην Συμφερούπολη, δεν είναι παρά μικρό κομμάτι μιας άλλης πιο απειλητικής. Αυτή μπορεί ν' αρχίζει απ' τις γετονές μας με τους μπάτσους σε κάθε γωνιά, απ' τις ουρές έξω από την πόρτα του ΟΑΕΔ, απ' τα χωράφια και τα μπουρδέλα για τους μετανάστες εργάτες και εργάτριες και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης για τους ίδιους, αλλά ο τελευταίος της κρίκος είναι ίδιος: ο πόλεμος. Κι όχι κανένας ψυχρός όπως λένε για να μας καθησυχάσουν, αλλά μια ανελέητη σύγκρουση όλων εναντίων όλων όπως εξελίσσεται πλέον στον χάρτη. Φασισμός λέγεται αυτή η διαδικασία. Και μάλιστα χωρίς σβάστικα. Κι είναι πράγματι τρομακτικό, ειδικά αν δεν έχουμε μάθει ακόμα καλά καλά να τον κοιτάμε στα μάτια.

tremei_to_fillokardi_m: Καταφέρατε να με τρομάξετε τελικά! Σας καταγγέλλω! Που είναι ο πατριώτης να με καθησυχάσει;

lemospokaizemataei: Άσε μας κι εσύ ρε φιλε. Κλείσε το ρε, κλειδαμπάρωσε πόρτες και παράθυρα και κάτσε να σαπίσεις στο σπιτάκι σου, μαζί με τα έπιπλά σου. Δεν σου αξίζει και τίποτα περισσότερο!

SCHOOLS QUIZ

« Ιστορικό Κουίζ »

Βρήκαμε αυτή τη φωτογραφία σε ένα ιστορικό κείμενο για την κατοχή. Ο τόπος είναι κάπου στην Αθήνα, ο χρόνος είναι ο Χειμώνας του 1941. Η λεζάντα της φωτογραφίας εκεί που την βρήκαμε ήταν: «**Χειμώνας 1941 – 42: ψάχνοντας στα σκουπίδια**».

Ερώτηση τώρα: Τι πρόβλημα είχε η λεζάντα;

α. Ανακρίβεια. Ετούτοι εδώ δεν «ψάχνουν» στα σκουπίδια. Ακριβέστερο θα ήταν να πούμε ότι *παλεύουν* για τα σκουπίδια.

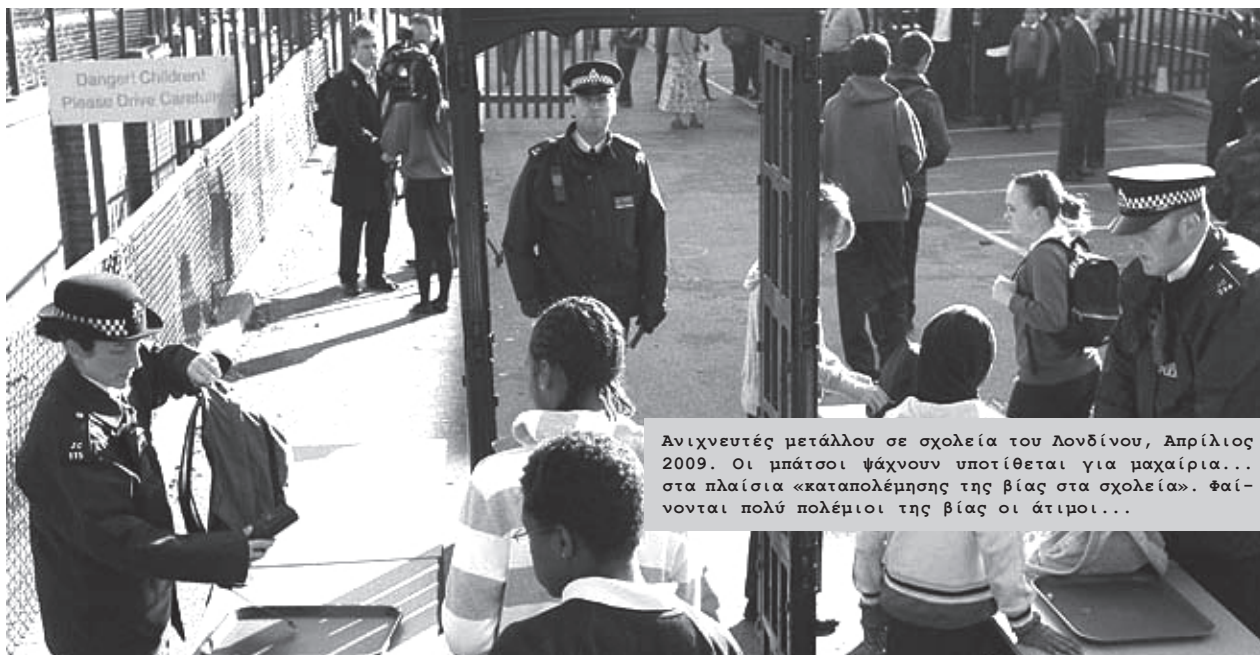
β. Απόκρυψη. Αναμφίβολα, ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού της Αθήνας, κατά τη διάρκεια του λιμού της κατοχής, πέθανε από την πείνα, αφού προηγουμένως έψαξε επί μήνες στα σκουπίδια, ή πάλεψε γι' αυτά. Το μαθαίνουμε αυτό με το πρώτο ντοκιμανταίρ για την κατοχή που βλέπουμε στην τηλεόραση. Κι όμως, αυτή η προσέγγιση αφήνει ανοιχτό ένα σημαντικό ζήτημα: *τίνος ήταν τα σκουπίδια;* Δηλαδή αν οι πεινασμένοι όντως «τρώγανε λεμονόκουπες από τους σκουπιδοτενεκέδες», αυτό δεν σημαίνει ότι κάποιιο άλλοι *γέμιζαν* τους σκουπιδοτενεκέδες με τα σκουπίδια τους;

γ. Κακή εστίαση. Στην πραγματικότητα, δεν παλεύουν *όλοι* για τα σκουπίδια.

Απάντηση:

Όλα σωστά! Κάτω αριστερά βρίσκουμε μια φιγούρα που δεν υπάρχει σε καμία ιστορία του κατοχικού λιμού. Προσέξτε την κυρία που προσπερνάει τη μάχη για τα σκουπίδια φορώντας εντυπωσιακό roker face: το βλέμμα παγερό, στραμμένο μπροστά, το βήμα γοργό, αλλά όχι τόσο που να δείχνει ότι φοβάται, σε μισό δευτερόλεπτο θα έχει βγει εκτός κάδρου. Πρόκειται προφανώς για ένα σπάνιο δείγμα εκείνων που *γέμιζαν* τους σκουπιδοτενεκέδες της πόλης. Σε δύο μήνες, όλοι οι πίσω θα ήταν κατά πάσα πιθανότητα νεκροί. Η κυρία με το παγερό βλέμμα όμως, κατά πάσα πιθανότητα, θα ζούσε. Με άλλα λόγια, «η πείνα στην Αθήνα» δεν ήταν «τραγωδία», ήταν ταξικός πόλεμος. Οι πλούσιοι έτρωγαν – οι φτωχοί πέθαιναν. Απλό και σαφές. Και ταυτόχρονα η πληρέστερη, μαζικότερη και πιο αποϊδεολογικοποιημένη εφαρμογή των πρακτικών του φασισμού στην Ελλάδα.

Ανιχνευτές μετάλλου σε σχολεία του Λονδίνου, Απρίλιος 2009. Οι μπάτσοι ψάχνουν υποτίθεται για μαχαίρια... στα πλαίσια «καταπολέμησης της βίας στα σχολεία». Φαίγονται πολύ πολέμιοι της βίας οι άτιμοι...

Μπάτσοι μπήκαν στην αυλή μας (κι εταράχθηκε η ψυχή μας!)

Όλο και περισσότερο οι μπάτσοι βρίσκουν αφορμές για να πατάνε πόδι στο προαύλιο. Και μέχρι να πάρουν (οργανωμένα)... πόδι, το σχέδιό τους θα διαφημίζεται και θα δουλεύει με σχετική επιτυχία.

Είναι γεγονός πως κάμποσοι μαθητές έχουν τραβηχτεί σε αστυνομικά τμήματα και έχουν καταδικαστεί σε δικαστήρια για συμμετοχή σε καταλήψεις. Οι διώξεις αυτές ξεκίνησαν με **σχέδιο ήδη μετά τον Δεκέμβρη του 2008**, σε μια προσπάθεια να καταγραφεί και να **ποινικοποιηθεί ένα μεγάλο κομμάτι της μαθητικής κοινότητας που συμμετείχε στις διαδηλώσεις** την περίοδο εκείνη, όπως και να ασκηθούν πιέσεις στους γονείς. Το σχέδιο συνεχίζεται έκτοτε με τις διώξεις καταληψιών μαθητών αλλά και με πιο light εκδοχές, όπως π.χ. εκείνη

όπου μπάτσοι εισέβαλαν με υγειονομικούς υπαλλήλους στις τουαλέτες λυκείων της Καβάλας για να διαπιστώσουν πως υπάρχουν καπνιστές μαθητές, στα πλαίσια του... αντικαπνιστικού νόμου!

Όμως, η όλη πρόθεση της αστυνομίας να παρεμβαίνει συστηματικά στην καθημερινότητα του σχολείου έχει και μια άλλη πλευρά, λιγότερο ορατή. **Οι μπάτσοι επιθυμούν να ριξουν γέφυρες συνεργασίας και επικοινωνίας με εκείνους του φορείς του σχολείου που είναι πρόθυμοι να συνεργαστούν μαζί τους.** Πράγμα που με τη σειρά του φέρνει στο προσκήνιο αυτούς τους φορείς. Ποιοι είναι λοιπόν οι φορείς της «εκπαιδευτικής κοινότητας» που πρόθυμα θα ήθελαν να συνεργαστούν με τους μπάτσους καταδίδοντας μαθητές; Οι μαθητές και οι μαθήτριες κάθε σχολείου τους γνωρίζουν ήδη πολύ καλά ή έχουν πλέον όλες τις ευκαιρίες μπροστά τους για να τους μάθουν και να τους ξεμπροσιάσουν. Είναι ρατσιστές διευθυντές και αυταρχικοί καθηγητές, είναι φασίστες πρόεδροι συλλόγων «γονέων και κηδεμόνων» και ούτω καθεξής. Η αστυνομία σε αυτούς βασίζεται για να εισβάλλει στα σχολεία και γι' αυτό τούτοι οι «φορείς» είναι συνυπεύθυνοι για την επιδωκώμενη αστυνομοκρατία. Όμως πολύ συχνά τούτοι οι τύποι φοβούνται μην τυχόν λερωθεί η υπόληψή τους με την κατηγορία του ρουφιάνου. Γι' αυτό και αξίζει να καταδεικνύονται ως τέτοιοι με κάθε ευκαιρία. Όπως λέει η λαϊκή σοφία: τη ρουφιανιά πολλοί αγάπησαν, το ρουφιάνο ουδέεις!

Antifa διαδήλωση ενάντια στα χίλια πρόσωπα του ελληνικού φασισμού means?

Όσοι διαβάζετε αυτό το εντυπάκι το ξέρετε ότι δεν είμαστε οι άνθρωποι που μετά τις συλλήψεις στελεχών και την μηντιακή εξαφάνιση της Χρυσής Αυγής θα βρισκόμασταν στην θέση «και μετά τον καράφλα τι;». Δεν είχαμε και δεν έχουμε καμία όρεξη τα ΜΜΕ και οι πάσης φύσεως «ειδικοί» περι φασισμού να μας πούνε ότι ο φασισμός τελείωσε γιατί... ανέλαβαν οι μπάτσοι!

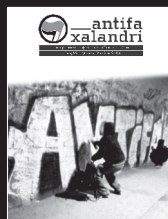
Στις 22 Φλεβάρη διαδηλώσαμε στο κέντρο της Αθήνας **ενάντια στα χίλια πρόσωπα του ελληνικού φασισμού**. Ενάντια στις φασιστικές πρακτικές διαχείρισης του όλο και διευρυνόμενου κοινωνικού πάτου. Πρακτικές που δεν έχουν να κάνουν με τα ψυχολογικά και τις φαντασιώσεις του κάθε εθνικιστή έτσι αόριστα. Έχουν να κάνουν με τις ανάγκες των αφεντικών αυτού του

τόπου. Ξεκινάνε από την παρανομοποίηση των μεταναστών, συνεχίζουν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, πάνε στα προγράμματα του ΟΑΕΔ που μοιάζουν όλο και περισσότερο με καταναγκαστική εργασία και φτάνουν εκεί που δεν μπορούμε να φανταστούμε.

Η διαδήλωση έγινε στον απόηχο του (και κρατικού) αντιφασιστικού παροξυσμού. Έχει μεγάλη σημασία αυτό. Δεν στηρίχτηκε σε κάποιο «γεγονός». Δεν κινητοποίησε ανθρώπους στο σκεπτικό της «απάντησης». Διαδηλώσαμε καταθέτωντας την παραπάνω γνώμη και νομίζουμε ότι είναι μια γνώμη για τις ανάγκες των καιρών μας. Είναι για όλους αυτούς που τα τελευταία δύο χρόνια κατέβηκαν σε πορείες, οργανώθηκαν και δεν θέλουν να κάτσουν στίπια τους γιατί θα έρθουν οι απεργίες της ΓΣΕΕ (οι ποιες;). Είναι σίγουρα για αρκετούς που διαισθάνονται ότι οι καιροί που ζούμε είναι ζοφεροί και θα γίνουν ακόμα περισσότερο αλλά δεν μπορούν να απαντήσουν στο «μετά τον καράφλα τι;» .

3ο τεύχος από το
antifa xalandri.
Μοιράζεται στα λύκεια της
περιοχής.

7ο τεύχος από το
antifa Kallithea.
Μοιράζεται στα σχολεία
της περιοχής

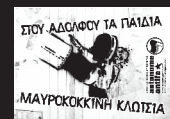
ANTIFA NOISE...

αφίσα που κολλήθηκε
από τη συνέλευση
autonome antifa,
Μάρτης '14

αυτοκόλλητα
από την αντιφασιστική συνέλευση
AUTONOME ANTIFA

[όποιος-α θέλει αυτοκόλλητα, μπορεί να μας στείλει mail στο autonome.antifa@yahoo.com]

περισσότερα αντιφασιστικά κείμενα θα βρείτε στο:
antifascipta.net

παιλιότερα τεύχη του antifa base στο:
autonomeantifa77.wordpress.com